

Sygn. akt IV P 1/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2018r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant: Magdalena Stankiewicz

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2018r. w Świdnicy

sprawy z powództwa B. J.

przeciwko Zakładowi Usług (...) Sp. z o.o. w S.

o odprawę rentową

I. zasądza od strony pozwanej Zakładu Usług (...) Sp. z o.o. w S. na rzecz powoda B. J. kwotę (...) brutto tytułem odprawy;

II. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

III. nakazuje stronie pozwanej Zakładowi Usług (...) Sp. z o.o. w S. uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w (...)kwotę 285,00 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony.

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 03 stycznia 2018 roku skierowanym przeciwko stronie pozwanej Zakładowi Usług (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. powód B. J. domagał się zasądzenia na jego rzecz odprawy rentowej oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że był zatrudniony u pozwanego w okresie od 02 listopada 1992 r. do 31 marca 2017 r., ostatnio na stanowisku kierownika D. Usług (...). W dniu 29 listopada 2016 r. u powoda rozpoznano tętniaka aorty wstępującej oraz niedomykalność zastawki. W dniu 19 grudnia 2016 r. powód otrzymał wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, do końca okresu wypowiedzenia powód był zwolniony od świadczenia pracy. Od dnia 30 marca 2017 r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim, a po jego zakończeniu decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przyznano mu rentę chorobową. Powód zwracał się do pracodawcy o wypłatę odprawy rentowej, jednak bezskutecznie.

W piśmie procesowym z dnia 15 stycznia 2018 r. powód wskazał, że jego miesięczne wynagrodzenie wynosiło 5693,00 zł brutto.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, że powód nigdy nie zgłaszał zamiaru rozwiązania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę. Dopiero w dniu 26 października 2017 r. powód wystąpił z pismem o wypłatę odprawy rentowej. Strona pozwana wskazała, że rozwiązanie stosunku pracy z powodem nie miało żadnego związku z jego przejściem na rentę, powód nabył status rencisty dopiero po upływie 6 miesięcy od rozwiązania z nim stosunku pracy.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód B. J. zatrudniony był u strony pozwanej w okresie od 02 listopada 1992 r. do 31 marca 2017 r., ostatnio pracował w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierownika D. Usług (...).

Wynagrodzenie zasadnicze powoda wynosiło (...)zł brutto.

Dowód:

-bezsporne,

-świadcstwo pracy, k. 19-20.

Pismem z dnia 19 grudnia 2016 r. strona pozwana rozwiązała z powodem stosunek pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na dzień 31 marca 2017 roku. Jako przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę wskazano uzasadnioną utratę zaufania pracodawcy, wynikającą z oceny pracy powoda w IV kwartale 2016 roku. Powód został zwolniony z obowiązku świadczenia pracy przez cały okres wypowiedzenia z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

Dowód:

-wypowiedzenie umowy, k. 5-6,

-pismo z dnia 19 grudnia 2016 r., k. 15.

Lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 22 września 2017 r. wskazał, że powód jest częściowo niezdolny do pracy, niezdolność powstała w dniu 29 listopada 2016 r.

Decyzją z dnia 10 października 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. przyznał powodowi rentę od 28 września 2017 r., tj. od dnia zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego.

Dowód:

-decyzja ZUS z dnia 10 października 2017 r., k. 9-10,

-orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, k. 11,

-karta informacyjna z dnia 29 listopada 2016 r., k. 16-17.

W dniu 26 października 2017 r. powód wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem o wypłatę odprawy rentowej. W odpowiedzi strona pozwana odmówiła wypłaty odprawy rentowej wskazując, że rozwiązanie umowy o pracę nie nastąpiło w związku z przejściem pracownika na rentę, a z powodu zastrzeżeń wobec wykonywanych przez powoda obowiązków służbowych.

Dowód:

-pismo z dnia 26 października 2017 r., k. 8,

-pismo z dnia 27 października 2017 r., k. 7.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy. Sąd dał wiarę powyższym dowodom w takim zakresie, w jakim każdy z nich stanowił podstawę dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

W niniejszej sprawie stan faktyczny nie był sporny dla stron postępowania. Istotne było rozstrzygnięcie czy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa powód z dniem rozwiązania stosunku pracy nabył prawo do odprawy rentowej.

Zgodnie z art. 92 ¹§1 k.p. pracownikowi spełniającemu warunki uprawniające do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę lub emeryturę, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia. Pracownik, który otrzymał odprawę, nie może ponownie nabyć do niej prawa (art. 92 ¹§2 k.p.)

Należy wskazać, że do powstania prawa do odprawy emerytalno-rentowej bez znaczenia jest to, z czyjej inicjatywy dochodzi do rozwiązania stosunku pracy. Nie ma znaczenia czy w momencie ustania stosunku pracy albo w okresie bezpośrednio go poprzedzającym wolą pracownika było ubieganie się o emeryturę czy rentę lub też to, czy w przeświadczeniu o takich intencjach pracownika pozostawał zatrudniający go zakład (wyrok SN z dnia 11 stycznia 2001 r., I PKN 187/00, OSNP Nr 18/2002, poz. 429).

Jak wynika z brzmienia powyżej cytowanego przepisu, przesłankami do nabycia prawa do odprawy są: spełnienie przez pracownika warunków uprawniających do jednego ze świadczeń wymienionych w powołanym przepisie, przejście na emeryturę, rentę z tytułu niezdolności do pracy, rozwiązanie stosunku pracy oraz związek między rozwiązaniem stosunku pracy i przejściem na jedno z w/w świadczeń.

Związek między rozwiązaniem stosunku pracy a nabyciem prawa do emerytury, bądź renty, może mieć charakter czasowy (rozwiązanie stosunku pracy zbiega się w czasie z nabyciem prawa do świadczenia niezależnie od przyczyny rozwiązania stosunku pracy), przyczynowy (rozwiązanie stosunku pracy następuje dlatego, że pracownikowi przysługuje prawo do świadczenia) bądź czasowo-przyczynowy (przyczyną rozwiązania stosunku pracy jest nabycie prawa do świadczenia i rozwiązanie następuje w chwili przyznania świadczenia). Między rozwiązaniem stosunku pracy a nabyciem prawa do świadczenia może zachodzić także związek funkcjonalny, który występuje wówczas, gdy rozwiązanie stosunku pracy następuje wprawdzie przed ustaleniem prawa do świadczenia, ale przyznanie świadczenia jest konsekwencją sytuacji bezpośrednio poprzedzającej ustanie zatrudnienia (zob. uzasadnienie do wyroku SN z 4 II 2011, II PK 149/10, cyt. za LEX 794983 i powołane tam liczne orzecznictwo SN). Odprawa przysługuje pracownikowi, z którym stosunek pracy został rozwiązany w okresie niezdolności do pracy, jeżeli nabył prawo do renty z tego tytułu bezpośrednio po wyczerpaniu okresu zasiłkowego (uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 4 czerwca 1991 r., I PZP 17/91, OSNCP 1992, nr 3, poz. 37; z dnia 19 sierpnia 1992 r.; z dnia 7 stycznia 2000 r., III ZP 18/99, OSNAPiUS 2000, nr 24, poz. 888), albo jeżeli zgłosił wniosek o to świadczenie przed ustaniem zatrudnienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 1994 r., I PRN 10/94, OSNAPiUS 1994, nr 1, poz. 12, oraz uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2011 r., II PK 149/10, LEX nr 794983).

W uzasadnieniu wyroku z dnia 2 października 2008 roku, I PK 54/08 (LEX nr 509038) Sąd Najwyższy stwierdził, że w celu skutecznego nabycia przez pracownika prawa do odprawy emerytalnej lub rentowej nie jest konieczne rozwiązanie z nim stosunku pracy z powodu przejścia na emeryturę lub rentę (z powodu uzyskania uprawnień do pobierania świadczeń emerytalnych lub rentowych), ani nie jest konieczne, aby przejście na emeryturę lub rentę nastąpiło równocześnie z rozwiązaniem z tego powodu stosunku pracy. Przepisy szczególnie przewidujące prawo do tego rodzaju odpraw pieniężnych nie zawierają zastrzeżenia dotyczącego jednego określonego sposobu rozumienia związku między ustaniem stosunku pracy, a przejściem na emeryturę lub rentę warunkującego prawo do odprawy, w szczególności przepisy te nie przewidują możliwości pozbawienia prawa do tego świadczenia tylko z tego powodu, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z innej przyczyny (na przykład z przyczyn leżących po stronie pracodawcy, w tym zmian organizacyjnych powodujących ograniczenie zatrudnienia), jeżeli po ustaniu stosunku pracy z tej przyczyny pracownik przeszedł na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ spełniał warunki uprawniające

do emerytury lub renty. Związek ustania stosunku pracy z przejściem na w/w świadczenie - nie musi być przyczynowo - skutkowy, może być tylko funkcjonalny albo czasowy.

W niniejszej sprawie powód spełnił przesłanki do nabycia odprawy rentowej. W ocenie Sądu, pomiędzy ustaniem stosunku pracy powoda a przejściem na świadczenie rentowe zachodzi związek czasowy i funkcjonalny.

Renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy została przyznana powodowi od dnia 28 września 2017 r., a stosunek pracy ustał w dniu 31 marca 2016 r. Jednakże okoliczność, że orzeczenie o rencie zostało wydane po rozwiązaniu umowy o pracę nie miało znaczenia dla istnienia związku pomiędzy rozwiązaniem stosunku pracy, a przejściem na rentę. Roszczenie o zapłatę odprawy emerytalnej (rentowej) jest wymagane od dnia rozwiązania stosunku pracy także wtedy, gdy orzeczenie przyznające rentę zostało wydane później (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 1998 r., I PKN 508/97, OSNP 1999/8/267, Pr.Pracy 1999/6/37).

Podkreślić należy, że renta została przyznana dopiero od dnia 28 września 2017 r., ponieważ w tym dniu powód zaprzestał pobierania zasiłku chorobowego, który pobierał od dnia 30 marca 2016 r. Ponadto, jak wynika z orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 22 września 2017 r. data powstania częściowej niezdolności do pracy przypadała na dzień 29 listopada 2016 r., tj. w trakcie trwania stosunku pracy. Z powyższego wynika, że decyzja o przyznaniu renty została odsunięta w czasie, do dnia zakończenia pobierania zasiłku chorobowego.

Ponadto, odprawa rentowa ma charakter powszechny, ponieważ przysługuje raz w życiu każdemu pracownikowi. Powód wystąpił po raz pierwszy z wnioskiem o odprawę rentową, a zatem jego żądanie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu istniał związek pomiędzy rozwiązaniem stosunku pracy, a nabyciem przez powoda uprawnień do renty i w związku z tym należało zasądzić na jego rzecz odprawę rentową w wysokości (...)brutto – odprawa pieniężna w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia.

W punkcie II wyroku Sąd nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności, na podstawie art. 477² § 1 kpc, zgodnie z którym zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nieprzekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.

W punkcie III wyroku, na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w (...) kwotę 285,00 złotych tytułem opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony.